

Και μήπως δεν είναι; Αλλά δεν χρειάζονται μόνον χρήματα, Αντίνοε. Χρειάζονται και άνθρωποι να δουλέψουν. Τι θα γίνει; Δεν πιστεύω να μείνουμε εμείς έξω απ' αυτή τη δουλειά. Τώρα η καταγραφή των αστέγων που κάνουμε τέλειωσε. Πρέπει να δουλέψουμε για τους αιχμαλώτους τώρα.

Ακριβώς, Ηρακλά, έμαθα πως ο Πατριάρχης έχει ετοιμάσει πέντε συνεργεία και πως μας εξήτησε για να μας αναθέσει το ένα απ' αυτά. Ο Μέγας ορφανοτρόφος παράγγειλε να μας δώσουν και βοηθόν κάποιον Διόδωρο Ιεροσολυμίτη. Ρώτησα κι έμαθα πως είναι εκείνος ο πρόσφυγας που μου ανέθεσες, εδώ και λίγο καιρό να τον οδηγήσω στο τέταρτο εκκλησιαστικό ξενοδοχείο. Τώρα τον έχουνε και βοηθάει στα συσσίτια της περιφέρειας του. Τον θυμάσαι; Ναι, ήταν ένας λυπημένος άνθρωπος.

Το κέντρο διαλογής αιχμαλώτων εβούιζε σαν εκατόν μελίσιμα μαζί. Ήταν οι άνθρωποι που ξανάβλεπαν ελεύθεροι το φως του ήλιου. Είχαν υποφέρει πολλά στην αιχμαλωσία, μα τώρα τα θάσανα τους έπαιρναν τέλος. Ο Ιωάννης ο Ελεήμων είχε φροντίσει για την απελευθέρωση τους. Καθώς ο Ηρακλάς με τον Αντίνοο περνούσαν ανάμεσα τους, πίσω τους ερχόταν κι ο κυρ Διόδωρος, άκουγαν συχνά το όνομα του Πατριάρχη, που τόφερναν στα χείλη τους οι αιχμάλωτοι με θερμά λόγια ευγνωμοσύνης. Τώρα

η καταγραφή των αιχμαλώτων έχει αρχίσει. Καταγράφονται σε καταστάσεις τα ονόματα.

Κι ενώ η εργασία προχωρεί κανονικά κι οι δυο νέοι εξακολουθούν να γεμίζουν τους καταλόγους, βλέπουν έξαφνα τον κυρ Διόδωρο να στέκεται με τα μάτια καρφωμένα σε κάποιο σημείο να τρέμει ολόκληρος απ' τη συγκίνηση του κι' ύστερα να ορμά προς το μέρος εκείνο κραυγάζοντας. Κόρη μου! Ιωάννα μου!

Οι δυο νέοι κύταζαν έκπληκτοι, κι όλοι γύρω. Δεν άργησαν να καταλάβουν. Εκεί στην άλλη μεριά ήταν μια ομάδα από γυναίκες σκλάβες που εξαγοράστηκαν κι αυτές με τα λύτρα του Πατριάρχη και περιμεναν τώρα τη σειρά τους για την καταγραφή. Ο κυρ Διόδωρος απ' την ώρα που έφτασαν εκεί δεν είχε πάψει να κυτάζει προς το μέρος εκείνο. Είχε πάντα κάποια ελπίδα ο δύστυχος.... Και να σε μια στιγμή τι ευτυχία! Αναγνωρίζει εκεί και την κόρη του!

Πατέρα μου, φώναξε, κι η φτωχή νέα πέφτοντας στην αγκαλιά του. Ο κυρ Διόδωρος την έσφιξε θερμά και τη φίλησε με δάκρυα στα μάτια. Η κόρη του ήταν στην αγκαλιά του, του την είχε ξαναδώσει η αγάπη των μαθητών του Ιησού.

Μελομένη Χ' Γρηγορίου

ΔΙΑΔΟΧΗ

Ήταν βαρύς εφέτος ο Χειμώνας μας
κι όλη της άνοιξης την προσδοκία
ντυθήκαμε να τον ανθέξουμε, ώσπου
μια αχτίδα ήλιου προπομπός
στην κάμαρά μας μπαίνοντας απρόσμενα
μας έφερε το πρώτο μήνυμα
Μα πριν ακόμα πρασινίσει η άνοιξη
άρχισε κιόλας να σπαργώνει εντός μας
φύτρο της νοσταλγίας του χειμώνα.
Σκλάβοι της αδυσώπητης διαδοχής
μοιράζουμε την ψυχή μας ανάμεσα
στους χειμώνες και τα καλοκαίρια μας.

Τάκης Νικολαΐδης